

מועצת יש"ע בפגישה עם אלוף הפיקוד

8 קורה מה

תמונת שמחלחות ללב

6 ברשת

שרה ברדה

4 המייסדים תדור

הרב יונה גודמן
מכללת אורות ישראל ומרכז יב"ע

על הפרשה - ויקהל פקודי

קריאות חינוכיות לאור הפרשה

בתחום? מי מסוגל לבנות משכן? כיצד יתמודדו עם המשימה?
אך לא אלמן ישראל. יש אדם בעל כישורים טבעיים, שזוכה לתוספת של ברכת שמיים. זהו בצלאל בן אורי משבט יהודה, שבירך הקב"ה "בְּחֻקְמֹהוּ, בְּתַבְוִינָהּ וּבְדַעַתּוֹ וּבְכָל מְלָאכָהּ. וְלִחְשֹׁב מַחְשְׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּהָרְבָּה וּבְכִסְפָּהּ וּבְנֹחַשְׁתּוֹ". אך למרבה הפלא, אין הקב"ה מסתפק במינוי ראוי זה, אלא מצרף אליו את אהליאב בן אחיסמך.
מדוע זקוקים לשניים? מסביר רש"י במקום, בעקבות המדרש: "שבט דן מן הירודין שבשבטים, מבני השפחות, והשווהו המקום לבצלאל למלאכת המשכן והוא

ימים אלה רבים מתלמידי כיתות ו' ו-ח' מבקשים להתקבל לשיבות ולאולפנות. חלקם חווים תסכול בשעה שאין הם מתקבלים למוסד שבו הם חפצים לקנות תורה. מציאות זו מעוררת אותנו לחפש בפרשה קריאות כיוון ביחס להבנה את מי מקבלים למוסד, וביחס לשאלה כיצד לחנך.
נתחיל. אחת מבעיות היסוד של בני ישראל במדבר טמונה בעובדה שבמשך מאות שנים הם היו עבדים פשוטים. לפתע נדרשים הם לבנות משכן וכלים מפוארים, עבודות המצריכות מיומנות אמנותית גבוהה. האם מיישרו במצרים זכה להכשרה איכותית

פרשיית התאגיד לא יורדת מהכתורות בשבוע החולף. התקשורת היא כלי רב עוצמה, אשר בגינו יצאנו כבר למערכת בחירות אחת ועכשיו ישנם איומים על עוד מערכת בחירות בגלל כלי תקשורת. עוצמתה של התקשורת ידועה לאלה שאחראים עליה ולא פעם הם השתמשו בכוחם כדי לגרום לשינויים בדעת הקהל למען אינטרס זה או אחר. הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון הוא הבולט שבהם. השבוע בישעמדה - על אתיקה עיתונאית והתיישבות.

המשך בעמוד הבא <

(שעות קיץ)

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
19:28	18:29	19:31	18:14
19:31	18:31	19:33	18:34
19:32	18:25	19:32	18:25

יחידת העמדה

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ

ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-6211999 | www.yeshaclick.co.il

הפכו אותו למשני בחשיבותו, ויצרו מסר דומיננטי מאיים. אגב, לפי הדו"ח, כלי התקשורת שנתנו את הסיקור המאוזן ביותר באותה תקופה היו עיתון "הארץ" וערוץ 1.

דפוסים כאלה ניתן לראות לאורך השנים, כאשר כמובן איננו מתייחסים לכל העיתונאים או לכל גופי התקשורת. בבחירות האחרונות, שהיו גם הן בגלל כלי תקשורת, ראינו שחלק מגופי תקשורת מתגייסים למען הדחת ראש הממשלה. תכניות שלמות, שמתיימרות להיות מאוזנות והוגנות השתמשו בכך שלהן כדי לשנות את המציאות. גוף תקשורת, בין אם הוא גוף פרטי או מסחרי שמקבל את כספו מפרסומות ובין אם הוא גוף ציבורי שמוע מנספי ציבור חייב לשמור על כללי האתיקה המקצועיים של העיתונות ולהיות הגון ומאוזן כפי שמחייב בתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות. אסור שאגידות השמאל ישלטו בגוף תקשורת זה או אחר ועליהם להיות מחויבים לסיקור שלא יפגע באף השקפת עולם.

גם בהתיישובות נעשה שינוי גדול בעשור האחרון בעבודה מול התקשורת. מתפיסת עולם של "התשקורת עוינת" חלה התבגרות בהבנה של העולם בו אנו חיים. ההכרה בעוצמת התקשורת הפכו את הרשויות וארגוני הימין לפתוחים יותר לשיח וקשרי עבודה עם הכתבים והעורכים ובכך למשפיעים יותר. כיום, אנו נמצאים בעולם של עבודה רציפה ומהודקת הכוללת השפעה בתוך ערוצי התקשורת והעיתונים. ממיעוט קשר עם העיתונאים אנחנו שואפים להשפעה ישירה על מערכות התקשורת ועל העיתונאים. סערת התאגיד מחדדת לכולנו את החשיבות של ערוצי המדיה והעיתונות במדינה, והשפעתם על עתיד האזור. רק כך, בהכרה בכוחה של התקשורת וביכולות שלה נוכל לעזור לה להתקדם אל המקום שנוכל לכל מדינת ישראל.

על אתרוג. לשומרו בקופסה אטומה, מרופד בספוגית, צמר גפן ונייר צלופן, לפחות עד תום ההתנתקות", הוא מודע לכך שלתקשורת יש כח עצום ויש לה את היכולת לשמור על מישהו, וכפועל יוצא מזה הוא משתמש בכך הזה כדי לקדם את המטרה שלו - לקיים את תוכנית עקירת יישובי גוש קטיף וצפון השומרון.

התקשורת לא בוחלת באמצעים כנגד מי שאינם בין אוהביה, ואף לעתים קרובות משתמשת בטקטיקות שמטרתן להפחיד את הציבור. לפני הגירוש מיישובי גוש קטיף וצפון השומרון הרבו הכותרות לעסוק במתיישיבים המתכננים להפגין בצורה אלימה נגד כוחות הביטחון שבאים לגרש אותם מביתם. התסריטים האלה, כמובן, לא התרחשו, אך זריעת הפחד הייתה חלק לא קטן מהדיווחים באותה עת, ולעיתים אף דיווחו על היערכות להרוגים בעימותים, כשברור שהיו אלו איומי סרק שנועדו לייצר תדמית שלילית למאבק. בחדשות ערוץ 1, לדוגמה, הייתה הכותרת ב-14 באוגוסט של אותה שנה: "המשטרה מכריזה הערב כוננות עליונה, החל ממחר, כמעט בדומה למצב מלחמה".

בדו"ח של עמותת "קשב", נכתב לאחר מכן: "במהלך השבועות שלפני ההתנתקות, וגם בימי ההתנתקות עצמם, חזרו אמצעי התקשורת הישראליים והזהירו מפני עימות אלים בין המתנחלים לבין אנשי כוחות הביטחון. תסריטים אלה, שלא התממשו, כבשו את הכותרות. מעל 1,000 כתבות עסקו במחאת המתנחלים כנגד ההתנתקות. יותר מ-600 מהן דווקא כללו מידע חשוב שסייג את התסריטים הקיצוניים. אבל אלה הופיעו באופן שיטתי בעמודים האחוריים ובתוככי מהדורות החדשות, לעתים מזומנות תחת כותרות מטעות. 500 הכתבות שחזרו ופירטו את התרחישים הקיצוניים זכו, לעומת זאת, לכותרות ראשיות. המידע על המגמות המתונות הגיע, אם כן, למערכות החדשות - לפני ותוך-כדי הפינוי. אולם, אמצעי עריכה

סערה חדשה-ישנה פרצה השבוע. תאגיד השידור החדש שאמור להיפתח בסוף החודש הבא עולה על מהמורות רבות ויש ספק אם בכלל יקום. תאריך ההקמה של התאגיד, שמטרתו החלפת רשות השידור הישנה השתנה כבר מספר פעמים למרות שהיה אמור לקום כבר לפני זמן רב. השבועות האחרונים התאפיינו בוויכוחים פוליטיים רבי עוצמה בעניין פתיחת תאגיד השידור החדש, שהגיעו אפילו עד לאמירה של ראש הממשלה על כוונתו לצאת לבחירות בשל אי הסכמת הקואליציה לסגירת התאגיד. כולנו זוכרים שלבחירות האחרונות יצאנו לאחר פיזור הממשלה, כשאחת הסיבות הייתה חוק "ישראל היום".

לא בכדי מייחסים בלשכת ראש הממשלה חשיבות רבה לנושא זה. לתקשורת יש את הכח לקבוע מציאות. התוכן שמופיע או שמשודר בה יכול להשפיע על דעתם של ההמונים ומי ששולט בתכנים הוא זה שקובע "על מה ידברו מחר". חישובו על הטלוויזיה, היא מפיצה את המסרים שמשודרים בה לקהל יעד של רבבות אנשים שצופים במסך תוך רגע אחד ובמקביל, אין מישהו שלא היה רוצה את הכח הזה. העוצמה שלה בלתי ניתנת לשיעור. הפוליטיקאים יודעים זאת ולעיתים גם מנצלים זאת לטובתם. בסופו של דבר, מי ששולט במסרים שיוצאים מהתקשורת הוא זה שיביא את דבריו ליותר אנשים.

אבל לא רק בפוליטיקה. המשמעות של עוצמת התקשורת נוגעת גם לכל אחד ואחד מאתנו בהמון תחומים. לא חסרים מקרים בהם העיתונאים שמשדרים או כותבים בתקשורת רוצים להביע את עמדתם כלפי נושא מסוים, וכאשר הם עושים זאת הדיווח שלהם מקבע במוחם כמו אנשים עמדה מסוימת. כאשר עיתונאי כמו אמנון אברמוביץ' אומר בכנס שנערך על תוכנית ההתנתקות במכון ון-לייר בפברואר 2005, כמה חודשים לפני מימושה ש"צריך לשמור על שרון כמו

31.10.04 כן תעיפו את המתנחלים מהכביש

מאות מתלהמים ישלטו לכם הערב על הכבישים והצמתים וימנעו מכם להגיע הביתה. אולי הגיע הזמן להראות להם מי יותר חזק?

29/6/2005

וואלה NEWS

החשש: מתנחלים יחספו שוטרים בעת הפינוי

בעקבות אימים של גורמים בימין כי יתנגדו בכוח לפינוי, נערכים במשטרה לעימות אלים: שוטרים יהיו קלפי מיקוח ובתים ימולכדו. המתנחלים זועמים: המשטרה מצטרפת לדה-לגיטימציה של שרון

משתמע מכאן שהם חשים שאין זה מכבודם להתגייס למשימה, ורק אם יישאר צורך בסוף הם 'יסגרו' את הפער הכספי. על כן, 'לפי שנתעצלו מתחלה נחסרה אות משמם' (רש"י). הלקח החינוכי-רוחני החשוב שעולה מכאן מופנה למנהיג. אל לו לעמוד מנגד, עליו לגשת ראשון למשימה ולהציב דוגמה אישית לצאן מרעיתו. כן אנחנו - עלינו לחיות אידיאלים ולא רק לדבר על חשיבותם; לבחון אם אנחנו יושבים בבית ומעודדים את ילדינו לצאת ולפעול למען העם ותורתו, או שאנחנו מצליחים לבנות בית שזה אורח חייו ומסד חינוכו. בע"ה נחנך את ילדינו יחדיו לחיות חיי תורה שלמים.

הרב גודמן יהיה אחד הדוברים בכנס הארצי לתורה שבעל פה שתקיים השבוע מכללת אורות ישראל.

הטרוגנית, תקטן ההתנפלות ההמונית על מוסדות מעטים ו'נחשבים', על כל המשתמע מכך. כמובן, הכול שאלה של מינון ומשקל, אך חומר אקטואלי למחשבה בהחלט יש כאן. מכאן לשאלה כיצד מחנכים. גם בעניין זה אפשר להפיק מהפרשה קריאת כיוון חשובה. המחשב שלי מתקשה עם אחד מפסוקי הפרשה, המתאר את תרומת נשיאי השבטים ('את אבני השֹהֵם וְאת אבני המִלֵּאִים לְאֶפֶד וְלְחֹשֶׁן'), ומסמן את המילה 'נשיאים' כטעות הקלדה. בדיקה מהירה בתורה חושפת את הסיבה - המילה כתובה בלי האות 'י', 'נשאם'. המדרש מתייחס לכתיב חסר זה וקובע שיש בו שיקוף של מציאות חסרה. לדבריו, בעת ההתרמה למשכן לא קפצו הנשיאים ראשונים לתרום אלא נעמדו מהצד ואמרו: "יתנדבו ציבור מה שמתנדבין, ומה שמחסרין - אנו משלימין אותו". במובן מסוים

מגדולי השבטים, לקיים מה שנאמר: 'ולא נפר שוֹעַ לְפָנַי דָּל'". הסברו של רש"י אינו מתמקד בכישורים הרצויים, אלא בהנהגה הראויה ובחברה בריאה. בימינו היינו מכנים זאת אינטגרציה. אך כמו באינטגרציה אמיתית, אין מדובר בפעולת חסד כלפי מי שאינו מתאים כי אם להפך, ביצירת חברה בריאה, ובמקרה דנן, ביצירת הנהגה ראויה, שבה שני המנהיגים מבורכים בברכת שמיים וכולם מרוויחים מהשוני ביניהם. בלשונו של המדרש: "לפי שהקטן והגדול הן שווים לפני הקב"ה". במחשבה ראשונה, תובנה זו יוצרת קריאת כיוון המופנית למוסדות החינוך, שנקראים לקלוט תלמידים מגוונים כדי ליצור חברה תורנית בריאה. אך מחשבה נוספת מגלה כי קריאה זו מופנית לא פחות מכך להורים. אם ההורים יסכימו לערך התורני של לימודים בחברה

בתי אמנה

ש.א.ג. (ש"א)ג.
בניה ופיתוח בע"מ

בית צמוד קרקע חד משפחתי

כרמי שילה

- 20 זוגות צעירים כבר רכשו
- בית חד משפחתי על כחצי דונם
- צמודי קרקע חד משפחתיים
- אחרונים ביהודה ושומרון
- 10 דקות מהקניון החדש באריאל
- ישוב דתי לאומי בצמיחה

החל מ -

1,066,000 ₪

הראל: 052-5665993

45 ד' ירושלים | 10 ד' אריאל | 25 ד' כביש 6 | 50 ד' ת"א

מרכז מידע אמנה | 1-800-260-240 | www.amana.co.il

כרמי שילה

תמונה יישובית מרגשת. נשים וילדים בשכונת האשקוביות

אודות: ארכיון איתמר/דוד שיון

והר ברכה "הוותיקים" בקבלת פנים מרגשת עם שירים, ריקודים ודברי תורה. התרגשות מיוחדת הייתה בליבם של אנשי אלון מורה, מכיוון שהיישוב שלנו קם ממש בסמוך למקום הראשוני שבו התיישב גרעין אלון מורה לראשונה - רוג'י. בשבילם זו הייתה סגירת מעגל של הקמת יישוב באותו המקום. וככה, בלי חשמל, מים, כביש מסודר ותשתיות הגענו עם חמשת ילדינו לשכונה שהייתה אז כל היישוב.

משפחת איתמר

עלינו לארץ בידיעה שאין לנו משפחה קרובה, אני גיורת ושנינו גדלנו בצרפת אבל ברגע שהגענו לתל-חיים הוקפנו במשפחה גדולה ומחבקת. הכל היה משפחתי, כל היישוב היה רק שבע משפחות, ומתוכן ארבע שהגיעו מאלון מורה השכנה לחזק את ההתיישבות החדשה. כולן הגיעו לאותה מטרה ובערך באותם הגילאים, מה שיצר חיבור מיוחד ואווירה טובה. היישוב התחיל כגרעין של יוצאי ישיבת מכון מאיר ואנחנו הצטרפנו לגרעין. המאפיין המרכזי היה שכולם חוזרים בתשובה, זה היה באוויר. כל ההחלטות היו בשיטת פעולה ובמחשבה תורנית חזקה של יישוב הארץ, חינוך וחקלאות. השמחה הראשונה ביישוב הייתה בר המצווה של בני הגדול עמואל. כל נשות היישוב עזרו בהכנת האוכל והעוגות וכמוכן שהשתתפו בשמחה. האחדות סביב שמחות פרטיות גרמה להן להפוך לשמחות כלליות. כולם משפחה. גם ביום יום היינו מתקבצות באופן ספונטני כמה שכנות ומכינות יחד ארוחת ערב לילדים. זה היה מראה נהדר לראות את הילדים יושבים יחד כל פעם בחצר של משפחה אחרת. החברות בין הילדים חצתה גילאים, מכיוון שלא היו הרבה ילדים כולם שיחקו עם כולם.

כמעט צרפת

מבחינה כלכלית לא כל כך הסתדרנו, אני הייתי עם הילדים הקטנים בבית ושמעון עיצב ותפר בגדים לנשים. העסק לא פרח ושמעון התחיל

המקום בשבילך". זו הייתה הפגישה הראשונה של שמעון עם דניאל גור אריה שהיה המזכיר הראשון של תל חיים שבהמשך הפכה לאיתמר. שני הגברים הנלהבים הפכו ברגע את הדיבורים למציאות ונסעו להר טרשים קירח - גבעת תל חיים. שמעון חזר הביתה נרגש כולו ואמר לי "שרה, מצאתי את המקום שלנו!".

למחרת בבוקר נסענו לשם עם חמשת הילדים לראות את המקום. הגענו לפה ולא היה כלום, ממש כלום. רק אבנים סביב. לא היה לי נעים לצנן את ההתלהבות של דניאל ושמעון אבל בכל זאת שאלתי, איך אתה רוצה שנגדל פה את הילדים? חוץ מאוויר הרים צלול ונוף מדהים אין פה כלום! דניאל המזכיר הרגיע אותי ואמר שבקרוב צריכים להגיע מבנים למגורים ובמבט חולם הוא תיאר איך בקרוב יהיה פה יישוב גדול ופורה, ילדים ירוצו וישחקו ברחובות ויקומו כאן אפילו בית ספר, תיכון וישיבה גבוהה. אז צחקתי שהוא חולם בקול והיום הנה חלומותיו התגשמו.

חזרנו הביתה קצת חוששים, אבל מכורים לאוויר ההרים ונרגשים לקראת הגשמת החלום. כשהגיעו מבני האשקוביות לתל חיים הייתה שמחה גדולה ושמעון נסע לבחור לנו בית. עד היום אנחנו באותה אשקובית שבחרנו על הר שומם, רק שעכשיו אנחנו בלב יישוב מתפתח בו אנו מגדלים את נכדינו שבאים לבקר. יצא שסיפור העלייה שלנו לא היה כל כך פשוט. כשהיינו צריכים לעלות יחד עם גרעין תל חיים שיצא ממכון מאיר, הבית שלנו כבר היה ארוז על המשאית וקיבלנו שיחת טלפון מהסוכנות שאמרו לנו שאסור לנו לעלות כי אין חיבור לחשמל ומים וזה סכנה להביא ילדים במצב כזה. לא ויתרתי ושלחתי את שמעון עד שהעניינים יסתדרו. נשארתי שבועיים בבית עם הילדים רק בציפייה להגיע לתל חיים. הביתה.

ב-1 באייר תשמ"ד עלה הגרעין הראשון של תל חיים אשר התקבל על ידי תושבי אלון מורה

// עדי מלט

כשאני נכנסת לבית של משפחת ברדה בשכונת האשקוביות הראשונה ביישוב איתמר אני מוצאת את שרה ושמעון רוקחים בשמים עם ריח ניחוח נעים. הכל בפס מיוחד וכשר לפסח עם השגחה על מיטב החומרים הדרושים. במבטא צרפתי מתגלגל וברוח טובה שרה מספרת על קורותיהם בהקמת היישוב איתמר. מפרז עיר האורות ועד ליישוב חדש בלב השומרון.

שליחות - הנה אנחנו באים

עלינו לארץ בשנת 1978 וחיפשנו מקום משמעותי לגור בו. אם כבר עזבנו את החיים הטובים והנוחים בצרפת אז לפחות שיהיה לטובת מקום מעניין. חיפשנו מקום שנוכל לתרום בו, שנהיה משמעותיים ושנצליח להגשים את חלומנו לגור בישראל. בתחילה הגענו למגדל העמק, עירית פיתוח נחמדה בצפון הארץ. באנו עם המון אידיאלים, פתחנו חנות לבגדים מעוצבים בסגנון צרפתי ולא הלך לנו. כל הזמן התנכלו לנו והפרנסה לא עלתה יפה. שמעון רצה לחזור לצרפת, שם הייתה לנו תמיכה כלכלית אבל אני התעקשתי להישאר בישראל. התגירתית כמה שנים קודם וההיאחזות בארץ הייתה חשובה לי. הבנו שמגדל העמק לא בשבילנו ואם אנחנו נשארים בישראל אז צריך לחפש אתגר עם שליחות חדשה. ניסינו לגור ביתר שבהר חברון, בנצר חזני עבדנו בחקלאות, אבל כל הזמן חיפשנו את המקום שלנו. שמעון שיש גרעין חדש שמתארגן להקים יישוב בחסות תנועת אמנה ושמעון הלך לפגישה כדי לבדוק את השמועות והאם אפשר להצטרף לגרעין.

"המקום שלנו"

ככניסה למשרדי אמנה בירושלים תפס את שמעון בחור צעיר שטפח על שכמו והתרגש מהסיפור שלנו על העלייה לארץ ואמר "יש לי את

מבט על יישוב איתמר בתחילת דרכו, 1984

מבט על יישוב איתמר בתחילת דרכו, 1984

שיחת ועידה

כשחיפשו מזכירה ליישוב פניתי לתפקיד והבאתי איתי את המחשב והטלפון הראשון שהיו ביישוב. לא היו כלל טלפונים בבתים ורק טלפון ציבורי אחד שהיה סמוך למזכירות. כל שיחה שהייתה מגיעה הייתי מכריזה במערכת כריזה, כך שכל היישוב ידע שסבתא של משפחה מסוימת מתקשרת כל יום בצהריים. על אף המבטא הצרפתי הכבד שלי כולם הבינו את ההודעות, עד היום מזכירים לי את אותם ימים ואנחנו צוחקים על כך יחד. הייתי גאה בתפקיד שלי לרכז את תושבי איתמר, לדאוג להם וללידע אותם בכל מכירה, התפתחות ביישוב וכל דבר שיועיל לחברים התושבים.

"היו ימים"

במשך השנים איתמר נהיה סמל. סמל ליישוב חזק שלמרות כל הפיגועים לא נשבר. סמל להתיישבות חקלאית משגשגת. סמל להמשכיות של עם ישראל בארצו. אחרי כל הפיגועים שספגנו היה פחד שתושבים יעזבו, והמציאות הייתה ההפך! היישוב איתמר גדל והתחזק, כל משפחה שהגיעה אחרי גל הפיגועים הייתה תוספת של ניצחון. הקליטה והצמיחה ביישוב מורגשת כל יום. היום כשאני הולכת למכולת ורואה שאני לא מכירה את כולם, שני רגשות חזקים גועים בי: הראשון של גאווה ושמחה על יישוב גדול ומתפתח, שיש בו מגוון של תושבים, גילאים, כיוונים ויחד עם זאת צפיטה בלב של געגוע לימים הראשונים של איתמר-תל חיים.

זו ילדותי

הכל היה טבע מסביב והילדים פרחו. כשהגיעו אורחים לבקר היינו לוקחים אותם לראות את אירוס השומרון שפורה, את הצבאים שמקפצים להם בין ההרים, טיילו למעינות הקרובים, והטבע מסביב נתן תחושה של נחת, שלוה ומרחבים, בעיני זוהי ילדות נפלאה.

עד שהתחילה האינתיפאדה היינו עושים קניות בשכם ונוסעים בבטחה בדרכים. מרגע שהתחילו הפיגועים הכל השתנה, כל איחור של הסעת התלמידים היה מקפיץ את הלב וכל נסיעה מחוץ ליישוב היינו מחשבים מראש. באחד הימים קיבלתי הודעה שמשאית ערבית נכנסה בכוונה בהסעת תלמידים מקדומים וידעתי שהבת שלי שם. מיד נסעתי לבית החולים ומצאתי את ביתי שנפצעה בפיגוע. הילדים גדלו לתוך זה, לתוך הפחד, אך יחד עם זאת הייתה תחושה חזקה שאנחנו לא נמצאים פה לחינם. אני חושבת שהילדות בצל הפיגועים השפיעה על כל ילדי איתמר אבל יחד עם זאת יש פה תמיד הרגשה של עוצמה וקדושה. האזור הזה מלא במקומות בהם התרחשו סיפורי האבות שלנו כולל קבר יוסף וקברי אלעזר ואיתמר. כל התנ"ך קרה פה וזה מחייב אותנו.

להרהר בחזרה לצרפת. שוב מצאתי את עצמי חושבת על כך שאני, שרה הקטנה, עומדת מול חלום ההתיישבות הגדול. שמעון טס לצרפת כדי לארגן את החזרה שלנו לשם ואני התעקשתי שיחזור ונחליט מפה, מהבית ביישוב. כל מה שרצייתי היה שגיע, ינשום שוב את האוויר באיתמר וככה אצליח להשאיר אותנו פה ואכן צדקתי. לא רק לאוויר הצלול אני חייבת תודה בעניין הזה, אלא גם לחברים הטובים מאיתמר שברגע שהבינו שישנה מחשבה לעזוב הם התעקשו שנשארו עזרו בכל מה שרק יכלו. גלעד זר הי"ד ובוזען שבו נרתמו וסידרו לנו עבודה קבועה, בנו לנו ארון בבית ובעיקר נתנו תחושה חזקה של חיבוק. היה לי ברור שזה הבית שלנו, כמה דמעות שפכתי בתקופה הזו. יש לי חיבור למקום הזה, שורשי נטועים באדמה הזו.

מבשמים את השומרון

אחרי שהחלטנו שאנחנו נשארים באיתמר שמעון טס לצרפת לחצי שנה ללמוד את כל נושא ייצור הבשמים והתכשירים הקוסמטיים. כשהוא חזר פתחנו עסק של "בשמי איתמר", מפעל קוסמטיקה ובשמים טבעיים מלב השומרון. היה לנו חשוב להישאר עם האידיאל של חיבור לארץ ולטבע סביבנו, אנחנו מכינים יחד את כל התכשירים בדרכים טבעיות עם מי מעיינות, צמחים טבעיים ודיוק צרפתי. זה הביטוי המשפחתי שלנו לחיבור לקרקע ולארץ ישראל.

הפתרון לתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

סוכני ביטוח, מבוטחים פרטיים, מנהלי מחלקת תביעות רכב בחברות ביטוח, וראשי מועצות, משרדנו מעניק ייצוג בתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות **בהצלחה רבה** לרבות גביית הכספים בפועל

לתיאום פגישה: עו"ד שמואל גייזלר 073-7051480

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

תמונות שמחלחלות ללב

לוינגר. ופתאום בסרט הזה היא מרגשת אותי". היא לא ידעה, אבל זה בדיוק מה שרציתי שיקרה. בסופו של דבר, זה לא קשה. צריך רק רקע יפה, קצת תאורה, זווית צילום מחמיאה יחסית, ושאלות שבאות ממקום באמת מתעניין ומעריך. בספור [ולצורך העניין סיפור שמסופר בקולנוע] יש כוח מרפא. הוא עושה סדר במציאות, פונה אל הרגש, מציב רעים מול טובים, עד כמה שזה נשמע פשטני. סיפור שאפשר להזדהות אתו משיב לנו חלקים מעצמנו. מרגיע, מנחם, מעורר השראה. ביצירה שלי אני מחפשת כל הזמן להשיב לנו את האהבה למי שאנחנו, לראות עד כמה אנחנו מדהימים, עוצמתיים, גיבורים. כשרואים מישהו שמוצג כגיבור על המסך, ומזדהים אתו, קורה משהו. רוצים להיות כמוהו, מתקרבים לחלק שבנו שהוא מייצג עבורנו.

זה לא רק משהו חיצוני, איפור וצבע ותדמית. זה משהו מאד עמוק, פנימי, שבא לידי ביטוי בצורה החיצונית. אני מאמינה שהסיפור שמסופר בסרט החדש, שנקרא "רוח אחרת", מעורר הזדהות כמעט בלב כל יהודי. אני רואה את זה קורה, שוב ושוב, כשאבא שלי מספר את הסיפור שלו על חידוש ההתיישבות ביהודה ושומרון לקבוצות ולתלמידים. כמה הם מתרגשים וכמה הם רוצים לשמוע עוד ועוד. אני מחכה לרגע שבו סוף סוף הסרט יפגוש את הקהל, ואזכה לראות את זה קורה.

מנורה חזני מגיית ת כספים לטרונן באתר למימון המונים "הדסטארט" אתם מוזמנים לעזור לה בפרויקט החשוב - חפשו בגוגל "הדסטארט רוח אחרת" ותראו!

וספגנו את זה על בשרנו - משהו בתפיסה הזו חלחל גם אצלנו. נדבק ולא יוצא. כי גם אם שבנו לארץ, זה לא אומר שייצאנו מתודעת הגלות. הגויים שנאו אותנו, ובאיזה שהוא שלב גם אנחנו התחלנו להאמין שיהודי זה שנוא ודוחה. הדימוי האנטישמי הפך לחלק מהתפיסה שלנו את עצמנו. נולדנו לתוך זה ולא היה מי שיספר לנו כמה אנחנו יפים וכמה עוצמה יש לנו.

הרב קוק מסביר שכשהחלוצים עלו לארץ הם פרקו עול כי לא יכלו לסבול את היהודי הנרמס והנרדף, שאינו מגיב ומשיב מלחמה. היהודי הזה היה תמיד עם שטריימל וקפוטא, או יהודיה עם מטפחת שכל היום ממלמלת פסוקים. כדי שיוכלו לשמוח ולהתגאות בעצמם הם בנו יהודי חדש - צבר גאה, לוחם ועובד אדמה. כמובן שהם ויתרו על השורשים שלהם. וזה לא משהו שיכול להחזיק מעמד לאורך זמן.

בימים אלו אני בשיאה של עבודה על סרט חדש, המספר את סיפור חידוש ההתיישבות בשומרון. גיבורי הסרט הם הרב מנחם פליקס, הרבנית מרים לוינגר, וגם אבא שלי - בני קצובר. ולאורך כל העבודה על הסרט אני חושבת איך להחזיר לעצמי ולצופה את האהבה העצמית למי שאנחנו. ישראלים גאים אבל גם מחוברים לשורשים. גם יהודים. וכשאני מצלמת ומראיית - לשכוח ששונאים אותי, לא לנסות לשאת חן, לספר את הסיפור מתוך חיבור פנימי אמיתי. כי אמנם ברור שאני מחוברת לסיפור, גדלתי בתוכו ואני מעריצה אותו, אבל לספר אותו בסרט, שיאפשר לצופה להזדהות עם הדמויות, לראות כמה הם גיבורים, בשבילי זה היה אתגר. חברה, אשת מקצוע, שצפתה בגירסה ראשונית של הסרט, אמרה לי: "את יודעת, אף פעם לא הקשבתי באמת לרבנית

אני זוכרת היטב את הקרנת הבכורה התרגשתי כל כך לראות קטעי ארכיון שצולמו לפני שנולדתי: הרב לוינגר בחצר בניין הממשל בחברון, צילום משנת 1968 כנראה. העלויות לסבסטיה. שמעתי עליהם כל כך הרבה, ופתאום קמו לתחיה לנגד עיני. ומצד שני, סיפור ההתנחלות בשומרון כל כך מסולף, מלא שנואה. היה שם צילום אחד שהכאיב לי במיוחד - הרב מנחם פליקס מגיע לסבסטיה כעשרים שנה אחרי העלויות הגדולות שנערכו לשם, למותניו חגור אקדח, בגלל המצב הביטחוני. אך הצלם בחר לצלם אותו מכיוון המותניים, מלמטה, כך שהוא נראה כמו גנגסטר או שוחר מלחמה.

עד היום כשאני צופה בפרק הזה, זה עדיין כואב לי ושוב ושוב עולה בי זעם. הרב מנחם פליקס הוא גיבור ילדותי. אדם שאני מעריצה ואוהבת. אחד האנשים היחידים שאני מכירה שלא מדברים על אידיאלים נעלים גבוהה גבוהה, אלא חיים אותם עד הסוף, עד הרגש. כשחתמו את הסכמי אוסלו הוא בכה באמת. עם דמעות. כשראיית את הצילום הזה בתקומה הרגשתי שקיבלתי חץ ישר לבטן. כאילו קימטו משהו יקר לי וזרקו לפח.

כשהייתי ילדה, נערה וגם אשה, היינו רואים טלוויזיה, ורואים את עצמנו, המתיישבים, מכוערים, שומעים שאנחנו פוגעים בכלכלת המדינה, רודפי ערבים, ועוד ועוד אינסוף תמונות זוועה, הפוכות כמה שאנחנו באמת ומאך שאנחנו רואים את זה. היינו צופים ושותקים וסופגים וסופגים. והתמונות חלחלו גם אצלי בלב.

אבל לא רק התקשורת, או ה"תשקורת" כפי שהיינו אל אלפי שנות אנטישמיות שספגנו בגלות. היהודי היה רודף בצע, שורש כל הצרות של הגויים, שנוא. אחרי כל כך הרבה שנים שבהם שמענו את זה

מה יקרה

הכנס הארצי הראשון לתורה שנע"פ באלקנה / י"ח באדר 26 במרץ

במכללת אורות ישראל שבאלקנה מחדשים את מסורת כנס התורה שבעל פה, והשבוע ביום ראשון באלקנה יחל שבוע התורה שבע"פ ביום מיוחד שיתמקד בסוגיית לימוד תורה לנשים בהשתתפות הרב יעקב אריאל, הרבניות אסתי רוזנברג, נעמי שפירא, ד"ר לאה ויזל, ענבל מלמד, מירב טבול ועוד. ביום חמישי, יתקיים כנס הרמב"ם בהשתתפות פרופ' ישראל אומן, הרב יצחק שילת, השופט נעם סולברג ועוד. הכנסים יחלו בשעה 10:00. הכניסה חופשית. לפרטים: www.orot.ac.il

יום רביעי | 29 במרץ

על פסגות ואנשים בגוש עציון / ג' בניסן 30

במרץ

בכל יום חמישי מיטב המרצים והפעילויות מגיעים למתנ"ס גוש עציון בעלות סמלית כוללת ארוחה. והפעם על פסגות ואנשים, על טיפוס אתגרי, הצלת חיים ומצבי קיצון עם נדב בן-יהודה. מחיר: 35 ש. פרטים באתר מתנ"ס שומרון.

אירוע הצדעה לתושבי בנימין / ב' בניסן 29 במרץ

המועצה האזורית בנימין מחזקת את תושביה ולאחר שנה קשה שכללה את הצעות בגוש טלמונים ובנווה צוף ועקירות אכזריות בעמונה ועפרה ומזמינה את כולם לאירוע "מדליקים את האור". בשעה 18:30 תתקיים תערוכה מיוחדת "מתוצרת בנימין", ובשעה 19:30 יחל מופע ענק בהשתתפות שלומי שבת, אברהם טל, חגן בן ארי וישי ריבו. על קטעי הקישור - אנדרדוס. פרטים באתר המועצה.

המנהלים הבכירים בתעשייה ובהיי-טק מחכים לתלמידי החינוך הטכנולוגי

גד כהן

מנכ"ל ומנהל הקבוצה האזרחית התעשייה האווירית

החינוך הטכנולוגי פותח לתלמידי דלת לתפקידים מרתקים בתעשייה ובהיי-טק

החינוך הטכנולוגי במשרד החינוך מציע לתלמידי מקצוע חשוב המשלב ידע וערכים. בזכות שילוב של ידע עיוני מעמיק והתנסות מעשית, תלמידי החינוך הטכנולוגי ישתלבו בעתיד במהירות בעולם התעשייה וההיי-טק שמובילה ישראל.

גם לימודי בגרות וגם לימודי מקצוע - העתיד כבר מחכה לכם!

לפרטים: edu.gov.il/Tech

משרד החינוך

מה קורה?

היא "הצמה של אבא", מחזה מאת **אמנון לוי רומי דנון** בבימוי של **רוני פינקוביץ**. ההצגה הסתיימה לקול מחיאות הכפיים של הקהל אשר הגיע בהמוניו והשחקן יעקב כהן הודה לו בנימה אישית והומוריסטית. לפני נסיעתם חזור, ביקשו השחקנים, ובראשם **יעקב כהן רוחבי פורת שובל** לדרת ולבקר במערת המכפלה. ראש המועצה **מלאכי לוינגר** שמח על הבקשה וליווה אותם לביקור לילי בקברי האבות והאמהות. **4** מנהלת היכל התרבות וצוות הבימה לא נפרדו לפני שקבעו את התאריך להצגה הבאה.

מתחזקים בביטחון השבוע התקיים טקס חניכת פתיחת תחנת עציץ של המשטרה בביתר עילית. שתשרת את כל שטחי גוש עציץ, אפרת וביתר עילית. החניכה הייתה במעמד השר לביטחון פנים ח"כ **גלעד ארדן**, מפק"ל המשטרה **רוני אלשיך**, ראש מועצת גוש עציץ **שלמה גאמן**, ראש עיריית ביתר עילית **מאיר חבינשטיין** רבנים ואישי ציבור. **5** בתוך כך, בטקס חגיגי שהתקיים השבוע, הונחה אבן הפינה לבניית תחנת כיבוי והצלה במעלה אדומים. הטקס התקיים במעמד השר לביטחון הפנים, ח"כ **גלעד ארדן**, נציב כבאות והצלה רב טפסר **דדי שמחי**, ראש העיר **בני כשריאל**, סגן מו"מ ראש העיר **גיא יפרת**, ח"כ **נאוה בוקר**, ראשי רשויות ביהודה ושומרון, מפקדים, אנשי מד"א, לוחמי אש ואישי ציבור נוספים. ראש העיר **בני כשריאל**, אמר: "מעלה אדומים היא עיר ואם ישראל עם תכניית ל-120,000 אנשים והיא מתפתחת וצריכה לשמור על אזוריה ובסיועו של השר התחנה תמוקם בלב העיר כשלצדה תבנה שכונה גדולה נוספת". השר **ארדן** אמר: "נמשיך לחזק את העיר ונפעל להחלת ריבונות ישראלית מלאה במעלה אדומים".

יסוד בהתיישבות. אנו שמחים לראות את ההערכות לקראת אירועי פסח, וסומכים על כוחות הבטחון שידעו לאפשר כאן שגרת חיים טיולים ואירועים".
הדר עברי ליו"ש באירוע הזיכרון לטרומפלדור ולגיבורי קרב תל-חי, שנערך באנדרטה לזכר טרומפלדור ושבעת חבריו לקרב, העניק ראש ההנהגה העולמית של תנועת בית"ר, עו"ד **נריה מאיר**, את "מגן תל-חי" לתושבי יהודה ושומרון לרגל ציון יובל שנים לשחרור ירושלים והחזרה לנחלת אבותינו ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. **3** בשם המתיישבים, קיבל את הפרס ראש המועצה האזורית בקעת הירדן **דוד אלחיאני**. בטקס, בו השתתפו למעלה מאלף חניכי תנועת הנוער בית"ר, לקחו חלק גם יושב ראש הקואליציה ח"כ **דוד ביטן** וסגן יו"ר ההסתדרות הציונית העולמית **יעקב חגואל**.

חוזרים למגדל עוז משתתפים רבים הגיעו ביום שישי שעבר לקיבוץ הדתי מגדל עוז שבגוש עציץ לטיול מורשת ולציון 40 שנה להקמתו של הקיבוץ. מגדל עוז הוא הקיבוץ הראשון שנבנה ממזרח לכביש 60 לאחר החזרה לגוש עציץ בשנת 1967. את האירוע יזמו בבית ספר שדה כפר עציץ בשיתוף עם קיבוץ מגדל עוז המושתייך לקיבוץ הדתי. מנהל ב"ס שדה כפר עציץ **ירון רוזנטל**: "40 שנה לאחר חזרתנו לאדמת אבותינו שנלקחה מאתנו בקרבות קשים ובאבודות רבות, אנחנו יכולים לחגוג ולציון בשמחה את העובדה שגוש עציץ על שלל יישוביו וקיבוציו פורח ומשגשג".
ההצגה נמשכת התאטרון הלאומי "הבימה" הגיע השבוע בפעם השנייה להיכל התרבות קרית ארבע חברון. ההצגה שעלתה על במת היכל התרבות

מרימים כוסית בגוש כשעתיים לאחר נסיון הפיגוע בצומת הגוש ביקרו במקום חברי הנהלת מועצת יש"ע, יחד עם ראש המועצה **שלמה גאמן**, בקריאה להמשיך את פיתוח ההתיישבות והבניה. לאחר הסיוור התכנסה הנהלת מועצת יש"ע בביקב גוש עציץ יחד עם שר החקלאות **אורי אריאל** להרמת כוסית לקראת חג הפסח. **1** במפגש נכחו יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**, ראש החטיבה להתיישבות **גאל גרינולד**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**, וראשי מועצות מיהודה ושומרון. שר החקלאות ח"כ **אורי אריאל** אמר לנוכחים כי הוא לא יקבל אי קיום הבטחות והקפאה. "המציאות שבה הבטחות ממשלתיות לא מקוימות ובמקביל ישנה הקפאה דה-פאקטו, לא יכולה להימשך. עלינו לפעול מול כלל הגורמים במערכת ולסיים את ההקפאה ולחדש את הבניה. זה הדבר הנכון והצודק ועל כל אחד מאיתנו - ראשי המועצות האזוריות והמקומיות - לפעול בגדרתו לחזק את התושבים ואת ההתיישבות".

ביטחון שוטף ראשי מועצת יש"ע נפגשו ביום שלישי עם מפקד פיקוד מרכז האלוף **רוני נמה** ועם ראש המנהל האזרחי תא"ל **אחווה בן חור**, ליישבת עבודה ועדכוניים. בפגישה נדונו נושאים בטחוניים ואזרחיים הנוגעים למהלך החיים התקין של התושבים באזור והיערכות לקראת אירועי חג הפסח המתקרב. ראשי הרשויות הודו לראש המנהל האזרחי על שיפור השירות בעבודת המנהל, על האופן הקשבת ושיתוף הפעולה, ובעיקר על תפיסת עבודה בראיה נותנת שירות למען האזרחים והרשויות. השתתפו בישיבה: קצין הגמ"ר אוגדה סא"ל **מקי סיבוני**, יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**, **זאב (זמביש) חבר**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**, קב"ט מועצת יש"ע **שלמה ועקנין** וראשי רשויות מיהודה, שומרון ובקעת הירדן. **2** האלוף **רוני נמה** סקר את האתגרים הביטחוניים איתם מתמודדים בימים אלה כוחות צה"ל בגזרה, לצד המאמצים והדרכים הננקטות ללחימה בטרור. הוא אף הדגיש את חשיבות השיח המשותף, וציון שצה"ל ימשיך בפעילותו למען שמירה על ביטחון ושיפור איכות חיי התושבים. **אבי רואה** אמר למשתתפים: "אנו רואים חשיבות בעבודה משותפת בין המערכת הביטחונית וההתיישבותית, כך פעלנו ונמשיך לפעול. גם בימים קשים וכואבים ראינו חברות אמיתית וכנה ושיתופי פעולה על מנת לסייע ולעבור יחד משברים. כמו בכל ימי הציונות, גם היום חיילי צה"ל, מפקדיו וכלל אנשי כוחות הביטחון באזור הם אבן

ליקירינו נדב ועל מלכה

מדל טוב לרגל נישואיכם!

מאחלים לכם שתזכו להקים בית שמח ונאמן בישראל.

אוהבים, מועצת יש"ע

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 181-8908515 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: דובי רין, מירי צחי, מועצה אזורית גוש עציץ, דבורות קרית ארבע חברון, חלי חליוה סלע
הפקה: יש שחר **הפקות:** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: מועצת התיישבות היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
 מועצת שומרון וחבל עזה טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il